

דבר המערכת

נתינה של שיעבוד או של חירות?

מעשה באדם שהלך ורכש חלקת אדמה נבחרת כדי לבנות עליה את ביתו. הוא בחר מיקום קרוב לנהר, לא רחוק ממרכז העיירה, מקום שישלוט בו אוויר טוב וגם שיהא בצידו שטח נכבד - לפתח בו משק חקלאי מבוסס ומניב.

לאחר הרכישה המוצלחת, תכנן האיש להתחיל תכף ומיד לבנות את טירת חלומותיו. בהגיעו למקום, ראה את הצמחייה העבותה שהשתלטה על השטח, והבין כי לפני שיוכל להתחיל בבנייה עצמה - עליו קודם כל לנכש את כל צמחי הבר.

העיכוב הזה לא הצליח להעכיר את שלווה רוחו. הוא שב עד מהרה עם מגל יד גדולה, והחל לקצור במרץ את סבכי הקוצים ושיחי השורש. לאחר כמה שעות של קצירה רצופה - הוא התרומם והביט על מעשה ידיו להתפאר. חלישות הדעת תקפה אותו בראותו כי טרם קצץ ולו עשירית מן השטח.

למחרת הוא המשיך, בפחות מרץ, וכך גם ביום שאחריו. כעבור חודש סיים לקצץ את כל חלקת האדמה, אבל לפני שרווח לו - הבחין, כי בעוד שהיה עסוק בקצירת השיחים בקצה הזה - כבר

המשך בעמוד הבא

תורת חסד

הגאון רבי גבריאל יוסף לוי שליט"א
ראש ישיבת "באר התורה" ונשיא הגמ"ח

כידוע, המצוה העיקרית של ליל הסדר היא מצוות 'והגדת לבנך'. מצוה זו מעמידה את החינוך בליל הסדר במקום גבוה הרבה יותר מהחינוך של שאר כל המצוות, וזאת משום שמצוות החינוך הכללית שיש על כל אב היא מדרבנן, וכפי שכתב החיי אדם (ח"א כלל סו) 'אם יש לו בנים קטנים, יחנכם במצוות, והיא מצות עשה מדברי קבלה', ואילו מצוות 'והגדת לבנך' היא מדאורייתא.

אמנם, זמן הקיום הקבוע למצווה זו הוא בליל הסדר, אבל יש מצוות מסוימות בשאר ימות השנה, שהחינוך אליהן נובע מתוך מצווה זו.

המקור לדברים הוא מדברי הרמב"ן בסוף פרשת בא, שמבאר שניסי יציאת מצרים נועדו לשמש כמסר לכל הדורות, על ידי העברת זכרון הניסים מאב לבן למשך כל הדורות שבהם לא יעשה הקב"ה אות ומופת לעיני כל רשע או כופר. וזו היא סיבת מצוות תפילין, מזוזה, קריאת שמע וסוכה, שכולם הם זכרון ליציאת מצרים, שעליה מבוססת כל אמונתנו.

חינוך למצוות קריאת שמע בזמנה - כיצד?

לאור זאת, הרי שחיוב חינוך הבנים למצוות קריאת שמע עומד במעלה עליונה כמו מצוות והגדת לבנך בליל הסדר, והוא מצווה מדאורייתא.

מאחר שזמן קיום מצווה זו הוא בשעות הבוקר, יש משמעות רבה נוספת בחינוך אליה, כי מדברי הראשונים והאחרונים מתבאר, שמדאורייתא יש חובה כללית על האב להעמיד את בנו בהנהגה נכונה, וקיימה בשעה מוקדמת היא אחת מחלקי ההנהגה הנכונה ללא ספק.

הגישה לנושא זה נוגעת לכלל יסודי הנוגע לכל חלקי החינוך. בוודאי שהחינוך לענין זה לא מוטל על האב רק בשעות הבוקר בהם בנו ישן על מיטתו, אלא מוטל עליו להשקיע מאמץ ומחשבה מתמשכים לאורך כל השנים, כדי להרגיל את בנו לקיימה מוקדמת, ולהבנה מהי חשיבותה של מצוות קריאת שמע, ולהחזיר בליבו את היראה והחשש מפני הוצאות המשך בעמוד הבא

תגובות והערות על המדורים השונים יתקבלו בברכה בדוא"ל: Alon@hagmach.org.il או 6428158@gmail.com

מכתבים מובחרים יפורסמו בל"ג (ניתן בעילום שם)

פניות לגמ"ח המרכזי בדוא"ל: office@hagmach.org.il או בפקס: 02-6428158

יו"ל ע"י הגמ"ח המרכזי | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | כותבים ומשתתפים: הרה"ג ר' יצחק אייזיק וינברג, הרב צבי רבינסקי, הרב ישראל גוטמן, הרב פנחס אריה רוזנטל, הרב יעקב סירוטה, הרה"ג ר' אשר וסרמן, הרב יהונתן שורק

עיצוב גרפי: סטודיו ספציפ 0548-540-650 | winterntz@gmail.com | לפניות לועדה הרוחנית: הרה"ג ר' חיים כהנא 5610681@gmail.com

צמחו הקוצים והשיחים מחדש מן העבר האחר. כאילו לא עשה מאומה.

שרירי ידיו כבר רפו ממאמץ, אך חלום בניית ביתו הפרטי היה כה מוחשי, שהוא נאזר עוז וגבורה, חזר לאחור והתחיל את עבודת קצירת הקוצים מחדש.

מיותר לסכם, כי כעבור חודש מצא עצמו שוב עומד באותו מקום, כשכל עמלו ירד לטמיון והעלה כמשונים, כפשוטו וכמשמעו.

ראה אותו אחד מידידיו החכמים ואמר לו: מדוע עליך לטרוח כל כך בטרחה שאין לה פירות? הן אם תמשיך כך - יכלו ימידך ועבודתך לא תכלה. שמע נא לעצתי ותראה תכף בישועתך; קח גץ אחד של אש, הבער את חלקת הקוצים הזו, ובתוך דקות אחדות ייעלמו כל הקוצים.

בחג הפסח יותר מבכל השנה, מוקפים אנו בחומרות והקפדות לאין שיעור. חובת הזהירות מכל פירור של חמץ, מכריחה אותנו לתשומת לב מרבית. הן בעניין המצות, הן בניקיון הבית, הן בכשרות כלל המאכלים והכנתם, והן בזהירות וחומרות שונות, כל אחד כפי מנהגו ומסורת אבותיו.

אפשר להתייחס לכל זה כעול כבד ורב פרטים, המקשה על חיינו ומאלץ אותנו להתייגע, להיאנח ולעמול בלי סוף. כאותו אדם שקצר וגזם ולא הגיע לכלום

או שאפשר פשוט להצית נקודה אחת שבלב, להיאזר בהתלהבות דקדושה וברוממות הרגש, ואז כל הקשיים ייעלמו באחת, כל המפריעים הפנימיים - יעלו בלהבות. העבודה הקשה תיהפך למדורה אחת גדולה ויוקדת של אהבת הבורא יתברך שמו.

ברגע שאיננו מוצאים טעם בעמל, וצרור ההקפדות והחומרות נופל עלינו כעול וכמשא, הרי על כך אומר הפסוק בישעיה: "כי יגעת בי ישראל" - היה עבודתי ומצוותי עליך לטורח (מלבי"ם), נלאיתם מהר בעבודתי (רש"י).

המשך בעמוד הבא

ברכות לבטלה בהן נכשלים הקוראים קרי"ש באיחור. בכך, גם כשיגיע לגיל הבחורות, יהיה הבן מורגל הן מבחינה מעשית והן מבחינה השקפתית לקום מוקדם, להתעטר בתפילין, ולקרוא קרי"ש בברכותיה בזמנה.

לפני שנה והיום

בגליון הקודם הובאו במדור זה דבריהם של גדולי ישראל בתחילת מגפת הקורונה, לפני שנה בדיוק בערב פסח תש"פ, אודות חשיבות ונחיצות החיזוק במצוות קריאת שמע בזמנה, שהיא מיסודי התורה ועיקרי האמונה, וכפי שכתבו במכתבם 'והנה צוותה אותנו התורה במצוות קרי"ש, שהיא יסוד האמונה וההכרזה בה' וביחודו וקבלת עול מלכות שמים, ומכריזין בכך בכל יום שאין עוד מלבדו, והכל מכוחו יתברך, ומפני גודל מעלת הכרזה זו קידשו בה עם ישראל את שמו יתברך תמיד ובפרט בעת צרה'.

[מכתבם המלא של גדולי ישראל מובא בסוף הגליון]

הנה בשנה שעברה במועד הזה היינו כולנו חרדים ודואגים מפני הצרה הזו, והיום בחסדי שמים אנו רואים לפנינו כאן בארץ אשר תמיד עיני ה' אלוקינו בה, את הישועה והסוף של המגיפה אשר השפיעה וציערה אנשים רבים בדרכים שונות, ובוודאי הישועה לא הגיעה על חנם כי אם לאור חיזוקים רוחניים שקיבלו על עצמם רבבות יהודים וכבקשת גדולי ישראל.

בשורה משמחת לשוחרי התורה!

אזינו ושיעוריו של ראש הישיבה שליט"א מאוכסנים במרכז השיעורים הגדול בעולם, מערכת 'קול הלשון', ממזכי הרבים הגדולים והעצומים שבדורנו.

וכעת המפעל הנפלא הלאה יצא ביוזמה נפלאה להוציא אינדקס ייחודי של כלל שיעורי ראש הישיבה ממויינים לפי מסכתות ונושאים. בכך יוקל על הרבים החפצים ומבקשים להתענג על דברי תורה אלו ולהשיג בהירות וטעם בלימודם.

ניתן לשלוח בקשה לקבלת הקובץ לכתובת mafteach123@gmail.com

**לכל קוראינו
פסח
כשר ושמח!**

מלווה ולווה

שו"ת בענייני הלואה וחסד מדברים הנוגעים למעשה

הרה"ג ר' פנחס וינד שליט"א, ראש בית ההוראה לענייני ריבית

לווה מחבירו אטריות לפני פסח ומתנה שישלם רק לאחר פסח

שאלה:

אחד לווה משכנו חבילת אטריות סמוך לחג הפסח, וביקש לו שכנו שלא יחזיר לו האטריות עד לאחר פסח, שהרי לא יהיה לו מה לעשות עם האטריות כשמחזירו סמוך לפסח, האם יש בזה חשש איסור?

תשובה:

אם היה ללווה עוד אטריות בביתו מותר, ואם לאו אסור.

סברת הדברים:

המלווה לחברו מצרך מסויים תמורת קבלת מצרך דומה לאחר זמן, עובר על איסור "אבק ריבית", שהרי אם יתייקר המצרך, מקבל המלווה החזר ששוויו רב יותר ממה שהלווה. איסור זה נקרא "סאה בסאה". ברם, אם היה מחיר המצרך קבוע וניתן להשיגו בשווקים, מותר להלוות "סאה בסאה". היתר זה קרוי בלשון חז"ל "יצא השער".

והנה יש לדון, אם אטריות לפני פסח נחשב שווה פחות מהמחיר שלאחר פסח, ומסתבר שהוא שווה אותו מחיר, כיון שסוף כל סוף הם נמכרים בחנות באותו מחיר.

אלא שמצינו ברמ"א (סי' קסב סעי' ג) שהלווה סאה בסאה ומתנה עם הלווה שלא יפרע לו עד זמן מסוים, אין היתר של יצא השער, ואסור ללוות סאה בסאה על סמך ההיתר של יצא השער [כיון שאין הלווה יכול לפרוע עכשיו לא נחשב כאילו קנה עכשיו סאה ורק כשיכול לפרוע מחשבים כן], אבל אם יש לו ללווה מעט מאותו המין שלווה, מותר אף בקבע זמן שלא יפרע קודם (עיי"ש בש"ך סקי"א).

ועל כן אף במעשה זה, כיון שקובע לו זמן שלא יוכל לפרוע עד אחר הפסח, שוב אי אפשר לסמוך על ההיתר של יצא השער, ואסור ללוות שום מוצר אלא כשיש לו ללווה מאותו המין, ועל כן אסור ללוות כאן אלא אם יש ללווה קצת מאותו המין.

לפניות ושאלות בענייני רבית לבית ההוראה: 053-3110820

דבר המערכת המשך מעמוד 2

כי אם חסר לטורח ולעבודה את הלב, את ההתלהבות, את הפנימיות - חסר העיקר מן הספר. ואילו אחרי שהניצוץ הקטן יבעיר את הלב - שוב לא ייראו כל אלו כעול, אלא כהזדמנויות פז.

וכך הם הדברים בכל עבודת חיינו כיהודים. תרי"ג מצוות מוטלות עלינו, הר כגיגית נכפה עלינו לקיימם בכל מצב. אלא שבידינו הדבר, לעשות את כל המצוות הללו מתוך שמחה של אהבת ה', או חלילה מתוך תחושה שאלו מטלות קשות.

העייפות מרוב הפרטים והדקדוקים - היא החמץ שבלבנו אותו מוטל עלינו לבער מן העולם בעת הזו. כמו שאנו מבקשים אחר ביעור החמץ: 'כשם שאני מבער החמץ מביתי ומרשותי, כך תבער את כל החיצונים, ואת רוח הטומאה תבער מן הארץ, ואת יצרנו הרע תבערהו מאתנו, ותתן לנו לב בשר לעבדך באמת'.

אפשר לעשות חסד ואפשר לעשות חסד. אפשר להתייחס לזה כמו עול כבד שהוטל עלינו, או שאפשר להתייחס לזה כמו לזכיה עצומה שזכינו בה.

כשהאדם זוכר את המטרה, כשהוא מצייר בעיני רוחו לכמה הוא מסייע באמצעות ההצטרפות שלו לגמ"ח המרכזי, והוא מבין שטונות של צער וכאב נחסכים בזכות הצדקה שלו - הרי זהו הניצוץ שהופך את כל הנתינה לקלה ושמחה ומאירה, ולא לחובה קשה של 'אין ברירה'.

■ זוהי נתינה של חירות!

”

”

טרחתו על מצותיו של הקב"ה, ועל שזכה להשיג המצוה. ואלו במצוה של גמילות חסדים, כמה עניה היא בדעתנו, שמפני טרחה קטנה אנו דוחין אותה. ואפילו כשאנו עושין אותה לפעמים, היא בקושי ובצער ושלא בשמחה כלל.

ראה אחי, כמה חסרים אנו במצוה הזו, הלא כמה טרחות מטריח האיש הישראלי בסוכה ולולב וכה"ג בכל המצוות לעשותן על גדר השלמות, וח"ו אינו עצב כלל אחר כך על טרחתו, אדרבה, שמח שזיכהו ה' שהיה לו

” (אהבת חסד ח"ב פ"ט)

איש את רעהו

מכתבים למערכת

דבר ראשון יישר כח על העלון הנפלא הפרוס יפה ותמציתי

באופן כללי הרי המטרה ה"רשמית" של נתינת הכסף היא כדי לעזור לבעל לשבת וללמוד מתוך יישוב הדעת, אך לעני"ד בפועל המצבר רק גורם ליותר קושי ללמוד שכן אברך (כמוני ואני גאה בכך) שקיבל "רק" 200,000 יודע שאין לו סיכוי לקנות במרכז ואז הוא פונה לפריפריה שם הוא לוקח משכנתא בסכום של מקסימום 600,000 וזה בדירה חדשה מקבלן 4 חד', ממילא ההחזר החודשי הוא 3,000, בעוד שחבירו ה"מאושר" שקיבל 700,000 לא ילך בסכום כזה לגור בפריפריה ואפילו אם ירצה בכך ההורים אומרים שלא שילמו סכום כזה כדי שיעזוב אותם ויגור רחוק (מעשה שידוע לי אישית באברך בעל דעה שקיבל סכום כעני"ז ורצה לעבור לפריפריה וההורים הטילו וטו), וא"כ גם הוא צריך למעשה לקחת משכנתא על לפחות הסכום הנ"ל, ואז כשהיה לו 700+600 יוכל לרכוש דירה ישנה יחסית בת 3 חד' וגם זה בנס (בבדיקה מהירה ביתד יום ג' הדירה הכי זולה של 3 חד' במודיעין עילית היא 1,320,000). ואם כן, מי יכול לשבת וללמוד בשקט יותר, האברך מהצפון שיושב בשקט וברוגע בדירת 4 חדרים חדשה, או חבירו מהמרכז שנאלץ לשלם יותר על דירה פחות טובה, ובעוד שנים ספורות ייאלץ לעיתים להוציא סכום נוסף על הרחבת הדירה או מעבר לדירה גדולה יותר עבור משפחתו המתרחבת?

בברכה

ח.מ. מהר יונה, נוף הגליל

הצעה

בהמשך לפעילותכם המבורכת להסברת המעלות שיש במגורים בפריפריה, הייתי מציע לפרסם בקביעות איזה מס' טלפון של איש קשר שמתמצא בכל הפרטים באזורים השונים - או שבכל אופן יודע להפנות למי שמתמצא בכל אזור בכל הפרטים מבחינת דו"ר, עבודה, לימודים וכו' - שכל מי שמתעניין באופן מעשי יוכל להתקשר אליו לקבלת תמונה ברורה על האפשרויות.

יישר כחכם

אברהם ירושלמי

מבט חיובי

לאחרונה מופיעים מכתבים רבים העוסקים ב'מצב הבישי' שכיבכול נקלע אליו הציבור, כאילו במקרה קרה שעלו מחירי הדירות, ובלא כוונת מכון השתרש בציבור שצריך להשתתף ברכישת דירה לזוג, ונוסף גם הוא על שונאינו, הגיע הכל בביש גדא בדיוק בזמן שהיוקר מאמיר ואין הפרוטה מצויה בכיסו של כל אחד.

ואני עומד ותמה, הלא מדובר בציבור בני עליה, עידית שבעידית, ואיך לא עולה על הדעת שהכל מאיתנו ית' בכוונת מכון, גם המחירים וגם המקובלות החברתיות שאין דרך לשנות או להתמודד מולן.

ולכאורה תפקידינו הוא להתחזק באמונה ובטחון, ולראות ניסים גלויים, כפי שמעידים עשרות אלפי (כן, כפשוטו ממש!!!) אברכים שכך אירע עמם, שבדרך לא דרך מופלאה שבמופלאות, חיתנו את ילדיהם ועזרו להם ברכישת הדירה. והמשיכו להיות אברכים, ולא נסעו לחו"ל להתרים עבור החובות וכו'.

לא מדובר במקרה בודד שמקומו בסיפורי נפלאות, מדובר במציאות יומיומית שכל אחד יכול לפגוש מישהו כזה ולשמוע מנו מכלי ראשון שזה ככה.

ואם כנים הדברים, אז אולי רבש"ע רוצה שבדור יתום כשלנו יזכו אותם אוכלי המן לראות איך הקב"ה נושא אותנו על כפיים, בלי שום הגיון כלכלי ונגד כל סופרי המספרים ושאר חוזי שחורות.

ואולי הבטחון המופלא הזה הוא זה שמתבקש מכל אחד, ולא ההתבכינות וההתעסקות עם המצב השחור משחור כפי שמתארים אנשים יקרים שאכן חווים קושי, אבל אולי הדרך להתמודד איתנו היא לא להתחפר בגודל האסון אלא למנף אותו למדרגות חדשות באמונה ובטחון.

כותב השורות זכה ב"ה לעמוד בחופות ילדיו [הקב"ה חיתן אותם, אני רק הוזמנתי לחתונה] ולעזור מה שאפשר ברכישת דירה ואיננו נמנה על עשירי עם וגם לא מעוניין בכך.

רק לחשוב על זה שהעשירים מפסידים את העונג הנפלא לראות בישועת ה' כל חודש מחדש, מוציא את החשק להיות עשיר, גם במחיר גלגולי חובות.

בעילום שם

למכתבים ותגובות לחצו כאן

או בדוא"ל: 6428158@gmail.com / Alon@hagmach.org.il

קריאת קודש

קול קורא ללגיטוננו של מלך - תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים שיחי

כשמבחוץ תשכל חרב ובחדרים אימה, והרמב"ם בה' תעניות כתב, שכשבאה צרה החובה לזעוק ולשוב בתשובה, ע"כ חובתינו בעת הזאת להתחזק ולשוב בתשובה, ומקובלנו שעצה נכונה בעבודת ה' היא לקבל קבלות מעשיות שבהם נוכל להתחזק. הובא בשם מרן הגרי"ז הלוי זצוק"ל שהחובה מוטלת ביתר שאת על יראי ה', ע"כ עצתנו היא שמלבד החיזוק הגדול בתלמוד תורה שהיא כנגד כולם, יתחזקו בני התורה בשני דברים שהם יסודי התורה והאמונה.

כי הנה כשנתבונן נראה שקלוקל גדול בא בדורנו ממש"כ (דברים לב, טו) "וישמון ישורון ויבעט", וכמש"כ (משלי ל, ט) "פן אשבע וכחשתי", וע"כ נכשלים רח"ל במש"כ (דברים ח, יד) "ושכחת את ה' אלוקיך". ויתכן כי מידה כנגד מידה באה המגיפה הזאת להראות כי הכל רק בידי שמים. ובביאור הגר"א על הגדה של פסח (ד"ה ובמופתים זה הדם) מבואר, שמכת הדבר באה מכח סילוק השגחת ה', וא"כ החזרת השגחתו תלויה בקבלת עול מלכות שמים.

והנה צוותה אותנו התורה במצוות ק"ש, שהיא יסוד האמונה וההכרזה בה' וביחודו וקבלת עול מלכות שמים, ומכריזין בכך בכל יום שאין עוד מלבדו, והכל מוכחו יתברך, ומפני גודל מעלת הכרזה זו קידשו בה עם ישראל את שמו יתברך תמיד ובפרט בעת צרה.

וע"כ מן הראוי שכל אחד יתחזק במצוות קריאת שמע כפי ערכו, כי הכל צריכים חיזוק, אם בהכנה ובכוונה הראויה, לקיים מש"כ הטור והשו"ע (ס"א) "יקרא ק"ש בכוונה באימה וביראה ברתת וביזע" יעו"ש, וכמבואר במ"ב שם סק"ג מה צריך לכוון כשמקבל עליו עול מלכות שמים יעו"ש, וכן מה שהובא במ"ב סי' ה' סק"ג שבק"ש צריך לכוון בשם הוי"ה גם הכוונה של היה הווה ויהיה, ובאמירת כל המילים בדקדוקה, ולבטח בקיומה בזמנה עם ברמותיה שהוא דבר פשוט לכל אשר בשם בן תורה יכונה.

לכן ראוי בעת הזאת, שכל אחד יקבל קבלה מעשית, ויתחזק בדבר הנצרך לו, וממילא כלל הציבור יתחזקו יחד בקבלת עול מלכות שמים, ויתקיים בנו "ונשגב ה' לבדו ביום ההוא". ואין מזורזין אלא למזורזין.

ובכדי שקבלת עול מלכות שמים תשפיע על היום כולו ראוי לקבל קבלה שניה, מה שתיקן דוד המלך ע"ה בשעת המגיפה לברך מאה ברכות בכל יום, ואף שכל שומרי התורה וק"ו בני הישיבות מקיימים זאת בכל יום. אמנם קיום הברכות צריך חיזוק גדול, כל אחד לפי דרגתו, אם בהתבוננות והכנה לפני הברכה, אם בכוונה גדולה יותר באמירתה, או לקיים ההלכה (שו"ע קצ"א, ג) שלא יעשה מלאכה ואפי' תשמיש קל בשעת הברכה, וגם רבים בשגגה אינם מברכים ברכה אחרונה מדין ספק ברכות להקל, ובפרט אחרי שתיה, ופעמים רבות ע"י שימת לב מתברר שאין כלל ספק וכפי שבדוק ומנוסה, וגם הוא נגד המבואר בשו"ע (סי' ר"י) להזהר שלא להיכנס לספק ברכות.

ותכלית שתי קבלות אלו הוא לזכור את השי"ת תמיד, וזהו פתח ושער לחיזוק בכל עניני העבודה שבין אדם למקום ובין אדם לחבירו, וכמ"ש רבנו יונה בשע"ת (שער ג' אות כ"ז): כי זרע הקודש ישיגו כל הנהגה נאווה והמעשירה מזכירת השם יתברך. ועי"ז מתרומם עסק התורה שהוא כנגד כולם, וכפי שאנו מבקשים בכל יום להיות "כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך".

והנה כאשר אין בני אדם מתעוררים מעצמם לשים לב תמיד בהשגחת השי"ת ומלכותו, מתגלה מלכותו ע"י מדת הדין במכת המגיפה, אך כאשר נתחזק ונקבל על עצמנו מלכותו ברצון, ונזכרו בכל שעה, ובני התורה יקבלו על עצמם חיזוק בקבלת עול מלכות שמים כראוי מידי בוקר בצורה מחייבת, ויהיה קיום לקבלה זו במשך היום כולו ע"י המאה ברכות שייתן אל ליבו לקיימם כראוי, אזי בע"ה יקיום בנו דברי הרמב"ל בדרך ה' (ח"ד פ"ד אות ג'), וז"ל: כי כאשר מלכותו נודעת ומודים בה נמצא בברואים כל טוב וכל שלווה והברכה מתרבת בהם ושלומם מתגדל..., ובהיות ישראל מתחזקים בכל יום על דבר זה [ק"ש] ומקבלים מלכותו יתברך ומודים בה בלבם ובפיהם מופיע הקב"ה בעולמו ומוחות הרע גרפים תחת הטוב ונמשכת הברכה לעולם.

ויה"ר שזוכה במהרה ל"בניסן עתידין להגאל" בב"א.

ס"ד ק"א מורה אמתך פ"א ב"ב פ"א מורה חסן ומ"ה י"ל"ו א"ל ע"ה ואת"ה וי"ו

יצחק שיינר	ברוך מרדכי אזרחי	מאיר צבי ברגמן	ברוך דב פוברסקי	משה יהודה שליזינגר	משה הלל הירש	יהודה עדס	דוד כהן
צבי יהודה אדלשטיין	חיים מרדכי אוזבנד	יהחמיאל אונגרישר	ברוך מרדכי אטינגר	יהושע אייכנשטיין	נעים אלון	שלמה אנגלרד	שלוש ביטאן
יוסף בן עזרם	מנחם צבי ברלין	חיים פרץ ברמן	איתמר גרבוז	יצחק אליעזר גרנדוויץ	ברוך דב דיסקין	צבי הרבקין	ישראל מאיר דרוק
ישראל מאיר וויס	דניאל וולפסון	יעתן וילנסקי	צבי אליעזר וינפלד	ברוך ויסבקר	נתן וזוכובסקי	יוסף חברוני	חיים אריה חדש
יואל טולידנו	רפאל ברוך טולידנו	יוחנן יעקבס	מנחם יעקבזון	אפרים כהן	ברוך צבי לב	אריה לייב לוי	גבריאל יוסף לוי
איסר לייזרוק	ברוך דב ליכטנשטיין	ישראל לנדא	חיים מן	יהושע מן	חיים מן הדר	שמעון נוביק	ברוך סאלוויצ'יק
דוד סלומון	אליהו סופר	שלום בער סורוצקין	אברהם סטוארט	יעקב סטפנסקי	אליעזר סילבר	יצחק עהרנפלד	חיים פיינשטיין
אליעזר יהודה פינקל	בצלאל פנחסי	משה מרדכי פרשטיין	אליקים פשקס	אברהם הכהן קוק	אברהם קפלן	ניסן קפלן	יוסף חובנישטיין
יגאל רוזן	שרגא שטיינמן	אברהם שיינר	אריה לייב שפירא	דוד שפירא	ישראל בונים שרייבר		